

spiller en central rolle i bekæmpelse af ledigheden.

Mere end 30 ordninger, herunder 18 forskellige løntilskudsordninger, forenkles til 3 redskaber, der kan kombineres fleksibelt afhængigt af henholdsvis de lediges behov og virksomhederens behov. Med forenklingen er der den nødvendige bredde og fleksibilitet i redskabsviften til, at isbryderlignende ordninger kan rummes inden for de nye redskaber. »Flere i arbejde« betyder også, at andre aktører skal ind og varetage brede dele af beskæftigelsesindsatsen.

Regeringen er enig med Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre i, at der er behov for en målrettet indsats for at nedbringe akademikerledigheden. Men regeringen er uenig i, at der er behov for nye redskaber eller ordninger i forhold til særlige målgrupper.

Der er derimod behov for en landsdækkende og tværregional beskæftigelsesindsats for at få de ledige dimittender i arbejde, der bygger på de nye muligheder med »Flere i arbejde«. Ligesom der er behov for, at andre aktører i langt større omfang får mulighed for at varetage indsatsen.

Kl. 18.40

Regeringen har derfor taget en række initiativer. Sammen med Akademikernes Centralorganisation har regeringen taget initiativ til en handlingsplan mod den stigende akademikerledighed. Handlingsplanen er landsdækkende og vil blive gennemført tværregionalt med afsæt i de tre netværk omkring akademikerledighed, som er forankret i Arbejdsformidlingen Storkøbenhavn, Arbejdsformidlingen Århus og Arbejdsformidlingen Fyn.

Et af de ni temaer i handlingsplanen er en offensiv indsats for at få flere dimittender ansat i mindre virksomheder baseret på en kombination af redskaberne i »Flere i arbejde«.

Et andet tema er, at andre aktører i langt større omfang skal ind og varetage indsatsen over for de langvarigt uddannede. Der skal en nytænkning og specialiseret indsats i gang, som skal give nogle resultater i beskæftigelsesindsatsen.

Den landsdækkende handlingsplan er ved at blive konkretiseret i et samarbejde mellem regionerne centreret omkring de store universitetsbyer.

Vi har med et bredt flertal lavet en reform af beskæftigelsesindsatsen, som trådte i kraft i januar i år. Reformen er kendetegnet ved en omfattende forenkling af redskaberne. Regeringen

mener ikke, at der er grundlag for at sætte forenklingen over styr. En målrettet indsats for at nedbringe dimittendernes ledighed kan gennemføres inden for rammerne af de eksisterende redskaber.

De nyskabende elementer i indsatsen over for akademikerledigheden skal ikke være nyordninger. Det skal være en landsdækkende, tværregional tilgang, fordi dimittendledigheden er skævt fordelt geografisk, og det skal være en langt større inddragelse af andre aktører, som skal gennemføre en specialiseret indsats.

Regeringen indstiller derfor det fremsatte beslutningsforslag til forkastelse.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så er det hr. Flemming Oppfeldt som ordfører.

Flemming Oppfeldt (V):

Ledigheden blandt akademikere og specielt blandt de nyuddannede er stigende. Ledigheden i 2002 var således lidt over 5 pct. Blandt specialarbejdere var den i 2002 9,1 pct. De humanistisk uddannede akademikere er hårdest ramt, og rent geografisk rammer arbejdsløsheden blandt nyuddannede akademikere hårdt, når det gælder København, Odense og Århus. Hvis man ser på gruppen som helhed, er problemet jo ikke særlig stort, men deler vi op på undergrupper og personer, individer, jamen så har vi virkelig noget at tage fat på.

Hvad er det så, forslagsstillerne til beslutningsforslaget forestiller sig med denne her isbryderordning?

Så vidt Venstre kan forstå, forestiller man sig, at virksomhederne som et tagselvbord skal have et tilskud på 100.000 kr. for at ansætte en akademiker i en periode, og det er, uanset om ledigheden inden for det pågældende fagområde er stor eller lille, og det er, uanset hvor vi geografisk er henne i Danmark, sådan er beslutningsforslaget udformet.

Vi taler faktisk om en check fra staten på 150.000 kr. Hvis alle skulle have den samme støtte ved et jobskifte, så ville det koste 120 mia. kr. om året, penge, der kunne have været brugt – hvis vi havde dem, men det har vi jo ikke – på hjemmehjælp og til skattelettelser, skal nu ødsles væk til en ny erhvervsstøtteordning, som givetvis i dag er ulovlig i forhold til de konkurrenceforhold, der gælder inden for EU, som muligvis var lovlig for 10 år siden.

Heldigvis har regeringen noget, der er meget bedre. Regeringen er ved at lægge sidste hånd